

**Országos Hosszútávú Egyéni Bajnokság
2012. március 31., Bér-Virágospusztá**

ELNÖKI JELENTÉS

A verseny rendezését még az előző egyesületi vezetőnk, Valkony Ferenc kezdeményezésére pályázta meg az egyesület, jobbra a tagok tudta nélkül. A tervek szerint ő lett volna a versenybírárság elnöke is, a helyszín pedig Magyarút a Börzsönyben. A verseny engedélyezését 2011. augusztusában indította el, azonban az illetékes erdészet nem járult hozzá a terület használatához. Közben Valkony Ferencnél súlyos, rákos betegséget diagnosztizáltak, amely néhány hónap múltán sajnos a halálához is vezetett. Ebben az időszakban a verseny előkészítése teljesen megrekedt, mert az egyesületi tagok szabadidejét lekötötte, hogy az egyesület függő pénzügyi és pályázati ügyeit áttekintsék és átvegyék.

Magamra vállalva a versenyelnöki posztot, 2011. novemberében megpróbáltam természetvédelmi engedélyt szerezni a Börzsöny más részére. A verseny költségvetése ugyan nem tette volna lehetővé egy hagyományos HOB-hoz szükséges méretű térkép elkészítését, de hosszabb távú tervek miatt hajlandók lettünk volna beruházni az egyesület vagyonából, ill. a hosszabb pályákat illetően – követve külföldi példákat – többkörös, tömegrajtos formában gondolkodtam. Az egyeztetések a Nemzeti Park Igazgatósággal kezdetben biztatóak voltak, végül azonban decemberre a szerv túl nagynak ítélte a versenyt a tavaszi időszakban ahhoz, hogy jóváhagyó véleményt adjon ki. Közben kiderült, hogy komolyabb térképkészítőt sem tudunk felkérni a munkára, mert bár több, kvázi hivatásos sporttárral is egyeztettem, a rendelkezésre álló szűk időkeretben már más munkájuk volt.

Világossá vált, hogy a hátralévő 3 hónap alatt a versenyt csak egy olyan, természetvédelmi oltalom alatt nem álló terepen lehet megrendezni, ahol csak felújítani kell egy nem túl régi térképet. További szempontként nem akartuk az eredeti helyszíntől és – az előkészítés miatt – Budapesttől sem túl távol vinni a versenyt, e három feltétel eredőjéből pedig gyakorlatilag egyetlen lehetőségként következett a béri helyszín. Amelyet viszont az eredeti terepválasztásnál jobbnak is találtam, a terep részletgazdagabb, és kevésbé durung volta miatt. Emellett a versenyközpontnak is országos bajnoksághoz méltó helyet biztosított az Andezit Hotel.

A rendezést illetően komoly kockázatot jelentett, hogy az egyesületi tagok között kevés volt a tapasztalt rendező. Pályakitűzőnek az ilyen téren egyetlen rutinos tagunkat, Gyurkó Lászlót kértem fel, de a pályakitűzés több okból is vontatottan haladt. Egyrészt ez teljesen más pályakitűzési elvet kívánt, mint a korábbi munkái, amikor lényegében évtizedek alatt kimunkált térképeken az asztal mögül lehetett pályát kitűzni a Szpari kupákra. Itt viszont a terep és a térkép egy része már a 2005-ös elkészültekor sem volt mindenhol alkalmas pontelhelyezésre, és ez csak változott azóta, tehát a pályákat csak a térkép helyesbítésével párhuzamosan lehetett alakítani, amivel a pályakitűző nehezen azonosult. Később egy ingatlan-átépítési ügylet miatt a ráfordítható ideje is jelentősen csökkent, és problémát jelentett az is, hogy az egyesületben egyedül én értek komolyabb szinten az Ocad szoftverhez.

Közben a terephasználatot illetően is komoly problémákkal szembesültem. Kiderült, hogy a terület két külön erdészeti céghez is tartozik, és bár az egyik nagyon együttműködő volt, a másik másfél hónappal a megkeresés után – két és fél héttel a verseny előtt – értesített, hogy fakihordás miatt nem kíván engedélyt adni, igaz, akadályt sem gördít a verseny megrendezése elé... Ugyanekkor értesített a panzió is, hogy egy enduro motorversennyel kellene osztozni a területen, amit kénytelen voltam elfogadni, mert a tájfutóversenyre az előzetesen várthoz

képest minimális szállásfoglalás érkezett, mindössze egy fő kért szállást. Emiatt át kellett helyeznünk az egyéni versenyekre tervezett rajtot, valamint el kellett hagynunk egy kisebb területet a pályákból, amit új részként készítettünk el külön költségen, igaz, ezt az időközben Molnár Péter által lefolytatott térképellenőrzés eredménye is indokolta. Később aztán az enduro verseny lefűjásra került.

Mindezek eredőjeként a szabályzat által a versenyértéssítő közzétételére előírt határidőre a pályák még csak vázlatosan léteztek, úgy, hogy még az ellenőrzőbíró is kénytelen volt besegíteni a stekkelésbe. Az értesítő a végleges pályákkal végül is 4, a rajtlista 1 napot késett a szabályzat által előírthoz képest. A pályakitűző a tömegrajtos formát megtartva egy szabad sorrendű részt tervezett a pályák elejére, majd teljesen egyenes pályát. A pillangók alkalmazását nem találta volna korrektnek, mivel a szintet és a terep fedettségét figyelembe véve nem volt hozzá olyan helyszín, ahol ne lett volna egyenlőtlen a két szárny. Az ellenőrzőbíróval együtt aggályaink voltak afelől, hogy egy rajt utáni pontbegyűjtő mennyire fogja megszórni a mezőnyt. Személy szerint szívesen alkalmaztam volna a körök első néhány pontján farsta átmeneteket úgy, hogy a térképcsere után mindenki az első körben nem futott ágakat futja, így a versenyzők a rajt után nem tudhatják, hogy mikor mennek közös pontra, és mikor nem. Az egyéni pályákat azonban a fent említett rendezői rutin és Ocad-tudás hiányában nem mertem vállalni. Másrészt kétségtelen, hogy ezelőtt 20-30 évvel rendszeresen rendeztek tömegrajtos versenyeket egyenes pályákon, és épp egy HOB az, ahol a fizikai különbségek úgys kijönnek annyira, hogy ezt meg lehet tenni.

A rajt utáni ragadásokat ugyanakkor azzal próbáltam csökkenteni, hogy a rajtfelállásnál nemek szerint összekevertük a versenyzőket a három kategóriából, emellett igyekeztük titkolni a koncepciót, hogy a versenyzők ne készülhessenek rá előre. Ez akként valósult meg, hogy az értesítőbe olyan kombinációs lehetőségeket is beleírtam, amelyek végül nem is szerepeltek a pályákban. Ez egyrészt ugyan lényegében a versenyzők átverésének is tekinthető, másrészt viszont hasznosnak találtam a pontválasztás lehetőségét is bedobni a köztudatba esetleges későbbi versenyekhez (pl. egy rosszabb adottságú alföldi terepen). Korábbi tapasztalatom szerint a kupaversenyek között annyira megoszlik a magyar tájfutótársadalom, hogy egy újítás csak akkor tud kellő figyelmet kapni, ha valamilyen szinten kötődik egy OB-hoz.

A pályák egy része a terepet kettéválasztó patak völgyben átment egy művelt területen. A terület keresztezésének nem volt alternatívája, és az ilyen célú igénybevételel sem volt gond, ezek ugyanígy megtörténtek a 2005-ös Postás kupán is. Ugyanakkor nem figyeltünk arra, hogy a művelt terület jel a versenyszabályzat szerint kerülendő objektumot is jelent. Az ellenőrzőbíró felhívta a problémára a figyelmet, de a késői pályatervezés miatt ezt már csak a térképnymtatás és az értesítő megjelenése után tudta. Ez megzavarhatott néhány versenyzőt. Szerencsésebb lett volna a sima rét jellel ábrázolni a területet.

A verseny lebonyolításához már előző nap délelőtt odautaztunk a rendezőgárda nagy részével, és szinte minden pontot felvezettünk állvánnyal-bójával, majd másnap vitték ki a felvezetők az SI-dobozokat, és keresztbe ellenőrizték egymást. A célsátrat és egyéb, ahhoz kapcsolódó elemet azonban az erős szél miatt nem tudtuk felépíteni. Mivel másnapra sem csitult a szél, úgy döntöttünk, hogy az SI-kiolvasás a rajtfőnök lakóautójában lesz. Így azonban a csupasz célterület nem igazán volt méltó egy OB-hoz. Ráadásul mivel a rajtfőnökkel csak szombat délelőttre beszéltük meg az érkezést, kapkodás alakult ki a rajt- és a cél párhuzamos kiépítésében. Ez két lényeges ponton hatott ki a versenyre, egyrészt nem került ki a frissítő minden eleme időben a helyére (nemcsak a terepi pontokon, de még az átfutón sem). Másrészt a rajtban az F50-es kategóriában a jóval együtt kikerültek rossz pótszimbólok is, amelyeket az ellenőrző bíró pedig kiszűrt előző este. Az eltérés egy pont volt a pálya 96 %-ánál, amelyet azért cseréltünk ki a nyomdai előkészítésnél, mert összeértek volna a körök. A problémát

12:20 körül jelentette egy versenyző az ellenőrzőbírónak, ekkor, kihasználva a rajt és az ellenőrzőpont közelségét, azonnal leszedték a rajtban az összes F50-es pótszimbólt, valamint kiküldtünk egy embert az érintett pontra, hogy az F50-es versenyzőknek szóljon. Így 12:24-ig bezárólag mindösszesen 3 versenyzőt érintett a dolog, azonban ez is elég volt ahhoz, hogy a dobogós helyezéseket befolyásolja. Ezért F50-ben nem hirdettünk eredményt, és a versenybizottság állásfoglalását kérem, hogy újrarendeztetni-e a versenyt ebben a kategóriában, vagy esetleg lehet eredményt hirdetni a megelőző pontig.

Másik vitatott eset, hogy N18A-ban olyan szoros befutó volt, hogy hiába állt a célvonalon egy versenybíró és az ellenőrzőbíró is, valamint láttam a befutót én is, a verseny eldöntése maximum célfótoval lett volna lehetséges. Ezért egyhangúlag úgy döntöttünk, hogy holtversenyt hirdetünk. Ez ugyan ellentétes a versenyszabályzat 22.2.2 pontjával, de a helyszínen senki nem óvott, és a versenyzők – annak ellenére, hogy azonos egyesületbe tartoznak – sportszerűen hajráztak, ezt rajtunk kívül is számos néző látta. A holtversenyt tiltó pont a versenyszabályzatban nyilvánvalóan az előre egyeztetett befutások megakadályozására szolgál, ezt azonban ilyen egzakt módon fölöslegesnek tartom szabályozni, és ezúton javaslom a versenybizottságnak az érintett pont megváltoztatását. A megegyezésen alapuló befutás tiltására elegendő lenne a sportszerűségi pontban utalni, de a mindenkori versenybírárság hatáskörébe utalni, hogy miként dönt a sorrendben.

Összességében megállapítható, hogy a rendezési hibák nagyrészt a későn kezdett szervezésnek tudhatók be, egy országos bajnokság rendezését sokkal korábban kell elkezdeni.

Budapest, 2012. április 2.

Scultéty Márton